

Λογοτεχνία Β΄ Λυκείου – Β1/Β3

Επανάληψη 3^η εβδομάδα

Ανάρτηση υλικού Παρασκευή 10/4/2020 –

Να απαντηθεί μέχρι την Τετάρτη 29/4/2020 (μετά τις διακοπές του Πάσχα δηλαδή). Νέο υλικό θα αναρτηθεί την Πέμπτη 30/4/2020.

Να μελετήσετε :

- από το βιβλίο *Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας* της Β΄ Λυκείου για την πρώτη δεκαετία του Μεσοπολέμου, 1922-1930 (σελ. 171)
- από το βιβλίο *Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας* της Β΄ Λυκείου το βιογραφικό σημείωμα του **Κ.Γ. Καρυωτάκη** (σελ. 186)
- το παρακάτω κείμενο από το βιβλίο *Ιστορία Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, Γυμνασίου*, (σελ. 108-109):

«Αν όμως ο Βάρναλης διατυπώνει μέσα από τη μαρξιστική του ιδεολογία μια αγωνιστική στάση, δεν ισχύει το ίδιο και για τους άλλους ποιητές που δημιουργούν την ίδια εποχή και έχουν ανδρωθεί μέσα στο κλίμα της ρευστότητας, των συνεχών ανατροπών και της αβεβαιότητας που επικρατούσαν στις αρχές του 20ού αιώνα. Ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος είχε δημιουργήσει μεγάλη αναστάτωση και απογοήτευση στους ανθρώπους της εποχής. Ειδικότερα στην Ελλάδα, τους νικηφόρους πολέμους του 1912-1913, που οδήγησαν στη διεύρυνση του ελληνικού κράτους, τους διαδέχτηκε η σύγκρουση του βασιλιά Κωνσταντίνου και του Βενιζέλου, η οποία οδήγησε σε εθνικό διχασμό το 1916. Από αυτό το κλίμα της ανασφάλειας και του διάχυτου φόβου ήταν αδύνατον να μείνουν ανεπηρέαστοι οι ποιητές. Πράγματι, στα κείμενά τους παρατηρείται μια στάση παραίτησης, αποξένωσης και απαισιοδοξίας. Η Μικρασιατική Καταστροφή, το 1922, που αναγκάζει τους Έλληνες της Μικράς Ασίας να επιστρέψουν στην Ελλάδα ως πρόσφυγες, επιτείνει το αδιέξοδο. Κύριος εκφραστής αυτής της παρακμιακής τάσης είναι ο Κώστας Καρυωτάκης (1896-1928), ο ποιητής που, μετά την αυτοκτονία του στην Πρέβεζα, αναγορεύτηκε αμέσως ως «ο αντιπρόσωπος μια εποχής». Ο χαρακτηρισμός αυτός στη διάρκεια της δεκαετίας του '30 έλαβε αρνητική σημασία γιατί συνδυάστηκε με τη βαριά ατμόσφαιρα που δημιουργούσαν τα πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα της εποχής: εθνικός διχασμός, Μικρασιατική Καταστροφή, πολιτική αστάθεια. Τον ορίζοντα της εποχής, όπως γράφει η καθηγήτρια Χριστίνα Ντουσιά στη μελέτη της για τον ποιητή, σκιάζουν οι εικόνες του θανάτου, της ήττας, της αρρώστιας, της προσφυγιάς, της φτώχειας. Επιθυμία της Γενιάς του '30 ήταν να παραμερίσει αποφασιστικά αυτό τον ορίζοντα.»

(Ιστορία Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, Γυμνασίου, ΟΕΔΒ, Αθήνα, σελ. 108-109)

- και τα ποιήματα «**Σαν δέσμη από τριαντάφυλλα**» και «**Βράδυ**» του Κ.Καρυωτάκη από τον παρακάτω σύνδεσμο
<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-C113/351/2368,9016/>

ή από το βιβλίο *Νέα Ελληνική Λογοτεχνία Γ΄ Γυμνασίου* που μπορείτε να το βρείτε στο ebooks.edu.gr.

Κατόπιν να φτιάξετε ένα δικό σας κείμενο με το οποίο να τεκμηριώνετε ότι τα δύο αυτά ποιήματα του Κώστα Καρυωτάκη είναι χαρακτηριστικά της ποίησής του καθώς και της ποίησης εκείνης της περιόδου (βρίσκουμε δηλαδή σε αυτά στοιχεία όπως το αίσθημα παρακμής, απαισιοδοξίας, μελαγχολίας, τη χρήση συμβόλων κλπ).

